GRAD SINJ

202503946

Točka:

Predmet: **Prijedlog Odluke o određivanju imena Gradskom stadionu u Sinju**

GRAD SINJ
202501829

Outlook

(bez predmeta)

Šalje HDZ SINJ <gradska.organizacija.hdz.sinj@gmail.com>
Datum sri, 29.1.2025. 13:27
Prima Info Sinj <info@sinj.hr>; petar.zupic@gmail.com <petar.zupic@gmail.com>; Ivan Medvid <ivan.medvid@sinj.hr>

1 privitak (veličina: 1 MB)
Scan_ prijeldog odluke_ inicijativa Marko Babić_29.1.2025.pdf;

Poštovani!

U prilogu dostavljamo prijedlog akta s molbom za uvrštavanje u dnevni red slijedeće Gradskog vijeća, raspravu i odlučivanje.

S poštovanjem!

Klub vijećnika HDZ-a Sinj
Stipe Perić, predsjednik

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA
2181-8 GRAD SINJ
Primljeno 29.1.2025
Klasifikacijska oznaka Org jed.
024-01/25-02/1 03 04
Urudžben broj Prij. Vrij.
1

HDZ

HRVATSKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA
GRADSKA ORGANIZACIJA HDZ-a SINJ

KLUB VIJEĆNIKA HDZ-a SINJ

Sinj, 29. siječnja 2025. godine

GRADSKO VIJEĆE GRADA SINJA
n/p Predsjednik
Petar Župić

Na temelju članka 35. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi ("Narodne novine", broj 33/2001., 60/2001., 129/2005., 109/2007., 36/2009., 125/2008., 36/2009., 150/2011., 144/2012., 123/2017., 98/2019., 144/2020.), članka 34. Statuta Grada Sinja („Službeni glasnik Grada Sinja" broj 2/21) članka 70. st.2. Poslovnika Gradskog vijeća Grada Sinja („Službeni glasnik Grada Sinja" broj 02/10, 02/13 i 02/21) prosljeđujemo Gradskom vijeću Grada Sinja na razmatranje i usvajanje Prijedlog Odluke o određivanju imena Gradskom stadionu u Sinju.

Vezano uz ovu inicijativu podnesenu još 2014. godine, želimo ukazati na po našem mišljenju potpuno neprimjeren odnos prethodnih izvršnih vlasti Grada Sinja, uključujući sadašnjeg gradonačelnika Mira Bulja, koji cijelo vrijeme ignoriraju inicijativu i taj prijedlog niti ne upućuju na Gradsko vijeće koje je nadležno za raspravu i odlučivanje. Posebno nas čudi što to dolazi od Mira Bulja, kojemu se i ponovno prije 10 dana obratila obitelj Babić s upitom u kojoj fazi je realizacija inicijative.

Klub vijećnika Sinjskog HDZ-a stoga ovim prijedlogom želi konačno otvoriti raspravu o inicijativi i pronaći najbolji način za odavanje dužne počasti heroju Domovinskog rata, Marku Babiću, a u tom smislu otvoreni smo i za bilo koji drugi prijedlog koji je prihvatljiv obitelji Babić.

Izvjestitelj na radnim tijelima i sjednici Gradskog vijeća biti ću osobno u ime vijećnika Kluba vijećnika HDZ-a Sinj.

KLUB VIJEĆNIKA HDZ-a Sinj

Stipe Perić, predsjednik

O B R A Z L O Ž E N J E

uz Prijedlog Odluke o određivanju imena Gradskom stadionu u Sinju

1. Pravni temelj

Pravni temelj za donošenje ovog akta sadržan je u odredbama članka 34. Statuta Grada Sinja („Službeni glasnik Grada Sinja" br. 2/21) kojima je propisana nadležnost Gradskog vijeća Grada Sinja za donošenje ove Odluke.

2. Ocjena stanja, osnovna pitanja koja se uređuju ovom odlukom, te svrha koja se želi postići uređenjem odnosa na predloženi način

U Gradu Sinju još od 2014. godine predano je više inicijativa za imenovanjem trga ili ulice, odnosno nekog važnog gradskog infrastrukturnog objekta imenom jednog od najvećih heroja Domovinskog rata Marka Babića, koji je porijeklom iz Cetinskog kraja.

Tako je Dragovoljačko-braniteljska Udruga „Stina Pradidova" Ogranak Sinj u rujnu 2022. godine obnovila, ponovno podnijela Inicijativu gradonačelniku Miru Bulju za imenovanjem ulice i trga ili nekog objekta ili Institucije imenom Marka Babića.

Prema inicijativi Udruga predlaže imenovanje Gradskog stadiona u Sinju, imenom hrvatskog heroja Marka Babića ili imenovanje ulice od semafora do prve braniteljske zgrade u Ulici Miljenka Buljana, a s obje varijacije je prema riječima podnositelja inicijative suglasna obitelj pok. Marka Babića.

Obzirom da inicijativa za imenovanjem ulica uzrokuje građanima obvezu mijenjanja svih osobnih dokumenata, a uz to i poprilične troškove, skloniji smo ovom drugom prijedlogu da Gradski stadion u Sinju, ponese ime hrvatskog heroja Marka Babića.

Također Klub vijećnika HDZ-a podržati će i svaki drugi konkretan prijedlog koji se može otvoriti tijekom rasprave a koji za cilj ima odavanje počasti Marku Babiću i Domovinskom ratu, naravno uz uvjet da je to prihvatljivo obitelji Marka Babića.

Budući sve ove inicijative dosada nisu nailazile na plodno tlo kod nositelja izvršne vlasti u Gradu Sinju, a također ni od gradonačelnika Mira Bulja koji već tri godine ovu inicijativu ignorira, Klub vijećnika HDZ-a u upućuje konkretan prijedlog za imenovanjem Gradskog stadiona u Sinju i otvaranje rasprave o ovoj inicijativi, odnosno prijedlogu, što ponavljamo može rezultirati i nekim drugim rješenjima, a **koje za cilj imaju odavanje počasti Marku Babiću i Domovinskom ratu, naravno uz uvjet da je prihvatljivo obitelji Marka Babića.**

Marko Babić:

(Vukovar, 16. veljače 1965. – Zagreb, 5. srpnja 2007.), bio je legendarni hrvatski branitelj Domovinskog rata i pukovnik Oružanih snaga Republike Hrvatske. Posmrtno je promaknut u čin brigadnog generala.

Borio se u bitci za Vukovar i drugim bojištima diljem Hrvatske do konačnog oslobođenja.

Kratki životopis

Marko Babić je nekoliko godina proveo na privremenom radu u Švicarskoj. Uoči velikosrpske agresije na Hrvatsku, u travnju 1991. godine vraća se u Vukovar. Priključuje se hrvatskim braniteljima na Trpinjskoj cesti.

Domovinski rat

Bio je zamjenik zapovjednika 3. bojne 204. vukovarske brigade i jedan od najbližih suboraca i zamjenik legendarnog zapovjednika, general-bojnika Blage Zadre. Uništio je na Trpinjskoj cesti 14 tenkova. Organizirao je iznimno uspješnu protuoklopnu borbu u zoni odgovornosti 3. bojne, posebno protuoklopne vodove "Žuti mravi" i "Pustinjski štakori".

Nakon pogibije Blage Zadre, preuzeo je zapovijedanje 3. bojnom.

Po padu Vukovara, s nekolicinom drugih boraca se probio iz grada. Suborci kazuju kako ih se dojmilo da prema neprijatelju nije iskazivao mržnju, unatoč tome što su njegovi roditelji još 14. rujna 1991. godine odvedeni iz Vukovara i ubijeni u obližnjem selu Boboti.

Poslijeratno razdoblje

Pukovnik Marko Babić napustio je HV do 1997. godine kada se časno skinuo. Zajedno s redateljem Eduardom Galićem i producentom Dominikom Galićem producirao je dokumentarac Heroji Vukovara. Na poticaj Mladena Pavkovića, UBIUDR Podravka mu je 2012. godine dodijelila posmrtno priznanje - Junak hrvatskog Domovinskog rata. Priznanje su primili članovi njegove obitelji u Vukovaru.[1]

Po njegovim riječima nije se borio za braniteljsku mirovinu, nego za Vukovar i Hrvatsku pa je mirovinu odbio.[2]

Umro je od posljedica moždanog udara.[3] Marko Babić pokopan je na vukovarskom Memorijalnom groblju Hrvatskih branitelja 7. srpnja 2007. godine.[2]

Priznanja i spomen

- 2012.: UBIUDR Podravka dodijelila mu je posmrtno priznanje, Junak hrvatskog Domovinskog rata.
- 2016.: Grad Vukovar dodijelio mu je Nagradu za životno djelo za zaslugu u obrani Vukovara te doprinos koji je dao u Domovinskom ratu.
- 2018.: Povodom 11. obljetnice smrti Strukovna škola Vukovar nazvana je po njemu, Srednja strukovna škola "Marko Babić" Vukovar.[4]
- 2019.: dana 13. rujna, u vojarni "Josip Jović" u Udbini otvoreno je novoustrojeno središte za razvoj vođa koje je nazvano po njemu, Središte za razvoj vođa "Marko Babić".[5]
- 2024.: dana 2. kolovoza, Predsjednik Republike Hrvatske Zoran Milanović dodijelio mu je posmrtno počasni čin brigadnog generala.[6]

Članak objavljen na portalu Direktno 5. srpnja 2022.

NISU ZABORAVLJENI

IN MEMORIAM MARKO BABIĆ 'Dečki, ako se povlačimo, povlačimo se svi zajedno!'

Autor
Tanja Belobrajdić

Za one koji su poznavali **Marka Babića,** reći kako je prošlo petnaest godina otkako je iznenada i prerano umro, puno je. Gotovo nestvarno. Jer čini se, kako ih nikada nije napustio – ustvrdit će brojni sugovornici govoreći o neprežaljenom prijatelju i jednom od stupova obrane Grada heroja, napose Trpinjske ceste: "S nama je svaki dan. Pri svakom našem druženju, u svakom našem sjećanju. Dovoljno je samo reći – 'Marko', svi

znaju o kome se radi. Onda ožive uspomene i krenu priče...".

Foto: Osobna arhiva

Kad je na području Cetinskog kraja bivša država zbog izgradnje hidroelektrane Peruća provela nacionalizaciju i seljacima iz brojnih sela u tom području oduzela zemlju, većinom bez naknade, veliki dio stanovnika se odselio, a mnogi od njih u potrazi za poslom i boljim životom došli su u Slavoniju.

Daleke 1958. godine, iz Potravlja će u Vukovar doseliti i **Stipan (Filipa) Babić** sa suprugom **Ivom (Ivana)** rođ. **Budić** te dvoje djece, četverogodišnjim sinom **Ikom** i tek godinu dana starom kćerkom **Katom**.

Stipan ili Stipe kako su ga zvali, iz rodnog će kraja ponijeti sa sobom i svoje tuge o kojima se pred djecom nije govorilo. Naime, Stipi će krajem Drugog svjetskog rata biti ubijena dva brata, pripadnika hrvatske vojske, a za okolnosti njihove pogibije, kao i grobove, nikada se neće doznati. Onako, kako to samo sudbina može urediti, četrdeset i šest godina kasnije, po istom rukopisu i pod još uvijek potpuno neutvrđenim okolnostima - i Stipan i Iva bit će mučki ubijeni, a danas, trideset godina od tog svirepog ubojstva, mjesto pokopa njihovih posmrtnih ostataka, također nije pronađeno.

Najmlađe dijete Ive i Stipana Babića, Marko, rođen je 16. veljače 1965. godine u Vukovaru. Osnovnu školu pohađat će u Borovu naselju u OŠ Bratstvo i jedinstvo, danas OŠ Blage Zadre. Po tzv. Šuvarovom modelu završit će deveti i deseti razred u COUO Edvard Kardelj, danas Tehnička škola Nikole Tesle te još dva razreda obućarskog smjera.

Markov najbolji prijatelj **Marin Mrđen**, o Marku će emotivno ispričati: "Marko je imao svoje 'ja', otkako se rodio. S jedne strane nije trpio autoritete, a s druge je, gdje se najmanje očekivalo, poštivao pravila. Kao učenik je uvijek bio savjestan, sjećam se, i u osmom razredu, kad ja već odavno nisam nosio knjige, nosio je i mapu za likovni, svirao je melodiku. Rekreativno, kao i svi mi, rado bi zaigrao košarku, neki drugi hobi nije imao, dolazili smo iz radničkih obitelji, nakon škole, odmah je bila borba za život. Pa ipak, bio je jedinstven u svemu. I potpuno drugačiji od onoga kako ga ljudi zamišljaju. Bio je izuzetno načitan, čitao je sve što bi mu došlo 'pod ruku', pročitao je sve ruske klasike. Bili smo izuzetno bliski, nismo morali puno razgovarati, razumjeli bi se pogledima ili po glasu prepoznavali kako se ovaj drugi osjeća. Imao je jak karakter, ali je imao i dušu".

Markova sestra Kata Lozančić, s osmijehom će se prisjetiti:

"Kao dijete, Marko je bio nestašan, mama ga je stalno grdila. Međutim, ničega ga nije bio strah i kad bi mu jednom netko nešto pokazao kako se to radi, na primjer, voziti kombajn, odmah je to znao. Imali smo ujaka koji je obožavao svoj bicikl. Jednu večer, već se smračilo, Marko je sjeo za kombajn i slučajno prešao preko tog ujakovog bicikla. U panici, pitao je moga muža **Miju** što da radi, a on mu je rekao neka ga negdje odveze, što dalje, i baci. Sutradan je cijela ulica pričala kako je ujaku 'ukralo' bicikl, a moj mu je muž, šaleći se, godinama kasnije, kad je Marko već odavno bio odrastao čovjek i poznati ratnik, znao reći: 'Nemoj da kažem uji za bicikl!'.

Kad je nakon završene srednje škole otišao u tadašnju JNA-a, a služio ju je godine 1985. u Kninu, na roditeljsku adresu stigla je velika kuverta s pečatom Vojne oblasti Knin. Roditelji su se uplašili, mislili su da je opet nešto napravio, čekali su mene da otvorim kuvertu. Unutra je bila pohvalnica i dopis u kojem je opisano kako se Marko osobito iskazao pri gašenju velikog požara, mislim da je to bilo negdje na Makarskom primorju. Doista, nikada se ničega nije bojao... S druge strane, uz mene je rano počeo čitati, pročitao je čak i sve romane **Marije Jurić Zagorke**... Izgleda nespojivo, ali bio je takav...".

Nakon odsluženog vojnog roka, Marko će raditi različite poslove, a potom će otići na privremeni rad, prvo u Njemačku, a potom u Švicarsku, odakle se vraća početkom godine 1991. Ubrzo se aktivno uključuje u organizaciju obrane grada te uz **Blagu Zadru** postaje jedan od ključnih ljudi obrane Borova naselja.

Kata Lozančić: "Odmah nakon Borova Sela, počeli smo dobivati prijetnje. Zvali su nas anonimno, jednom su nam čak rekli kako je Marko ubijen na željezničkoj stanici, na pružnom prijelazu. Naravno, lagali su, ali dok ga naš brat Iko nije uspio pronaći nakon dva sata, premrli smo od straha. Početkom srpnja, nakon prve velike akcije čišćenja prema Borovu Selu, kad su srpske paravojne jedinice prvi put potisnute, došao je i rekao mi: 'Ne mogu ja razmišljati o tebi i djeci, gdje ste, što se s vama događa' i sklonio nas je iz Vukovara. Također, inzistirao je da odu i mama i tata, pa ih je krajem srpnja, kad je poginuo sin našeg ujaka **Ivica Budić**, na Markovu zamolbu izvezao naš susjed **Đuro Živković**. Ipak, naši se roditelji nisu mogli pomiriti s tim da su napustili svoj dom i inzistirali su da se vrate. Rekli su kako nikome ništa nisu napravili i unatoč mojim molbama, prije blagdana Velike Gospe, vratili su se u Vukovar. Nažalost, to je za njih bilo kobno".

Dana 14. rujna '91. JNA i srpske paravojne snage i četnici, iz svih smjerova, započeli su opći napad na Vukovar. Napadu je prethodilo raketiranje i bombardiranje grada kazetnim bombama iz zrakoplova JNA i granatiranje teškom artiljerijom iz okolnih sela s pretežitim srpskim stanovništvom te s druge strane Dunava. Potom su krenuli tenkovi i pješaštvo. I u Borovu naselju, branitelji Trpinjske ceste, Hercegovačke i Slavonske ulice, hrabro su odolijevali napadima iz smjera Trpinje, a očajnička borba se vodila doslovno za svaku kuću. Toga dana, Marko je uništio tenk, prvi od ukupno četrnaest oklopnjaka koje je zaustavio.

"Do tada, Marko je već imao izuzetan autoritet među nama, osobito među dečkima koji su došli sa strane. Tijekom jednog od prvih napada, rekao je: 'Dečki, nema bježanja! Ako se budemo povlačili, povlačit ćemo se zajedno!', rekao je Marin Mrđen.

Toga dana, momak koji je imao osu, ne sjećam se više iz koje je postrojbe bio, zaledio se. Doslovno, ni makac. Nije to za čuditi, strašno ih je bilo vidjeti kako prilaze, slušati zvuk i škripu gusjenica. Nas trojica, Marko, **Marinko Leko** i ja, stajali smo uz njega. Nitko od nas prije nije rukovao osom. Marinko i ja se nismo usudili pucati, a tenk je prilazio sve bliže. Onda je Marko opsovao i rekao momku: 'Pokaži mi kako to

radi!'. Potom je naciljao i opalio... Kad je vidio da ga je pogodio, okrenuo se prema meni, nasmijao se, onako, onim svojim prepoznatljivim osmijehom i podigao ruku: 'Nabaci!".

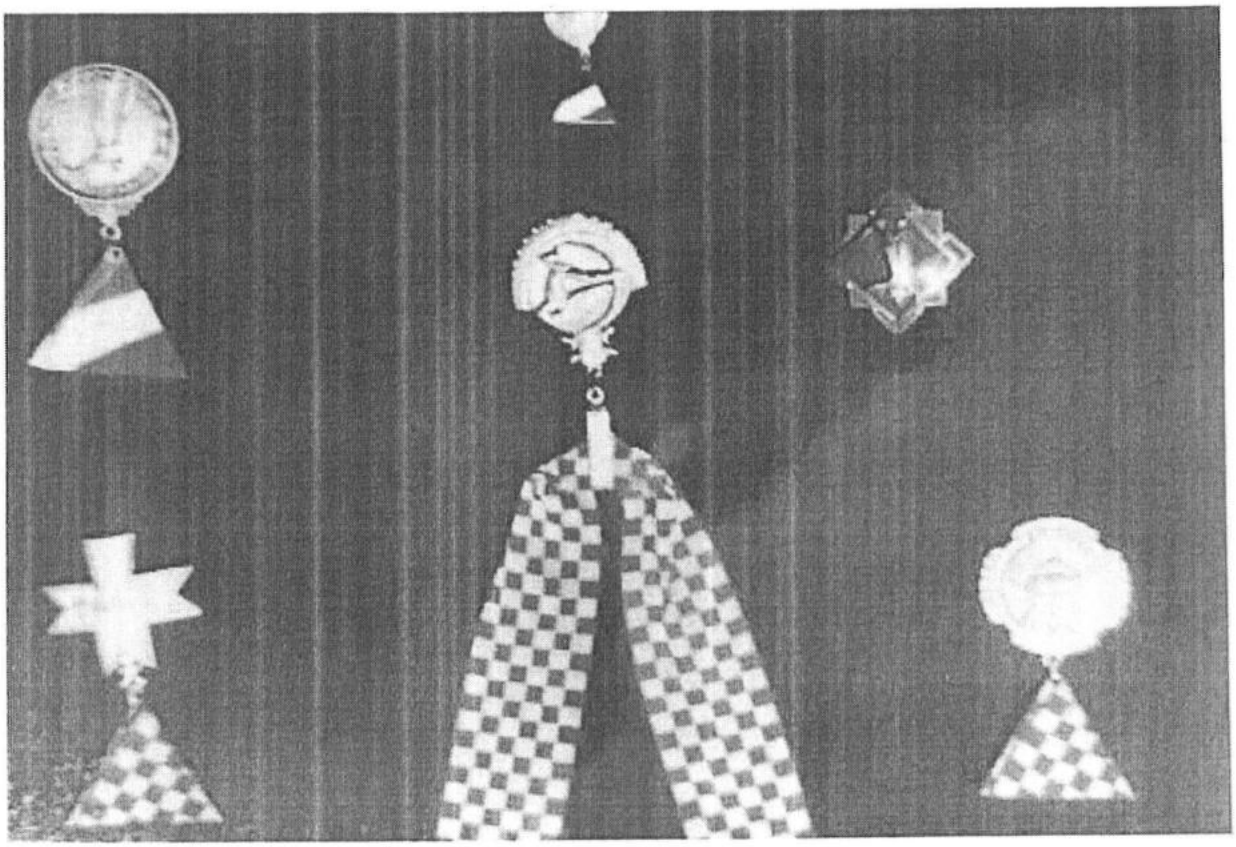

Marko tada još uvijek nije znao kako su, s još petnaestak civila hrvatske nacionalnosti, **Mikom i Cecilijom Čibarić**, **Matom Madžarevićem**, **Ivanom Martićem**, **Ivicom Uremovićem**, **Katarinom Kućom**, **Anom Petrovecki**, **Anđom Budimir**, **Evicom Bauer** itd., zarobljeni i odvedeni u Trpinju gdje su zlostavljani, brutalno mučeni te potom ubijeni i njegovi roditelji, Stipan (1929.) i Iva Babić (1933.). Njihovi su posmrtni ostaci zakopani u masovnoj grobnici iz koje su, prema dostupnim saznanjima, premješteni i do danas, trideset godina kasnije, nisu pronađeni.
Kata Lozančić s tugom će reći: "Iako se još uvijek nadam, donekle sam se pomirila s tim da ih nikada neće pronaći, kao ni očevu braću. Ali voljela bih da ostane trag da su ti ljudi postojali. Još dok je Marko bio živ, nas troje, on, brat Iko i ja, razmišljali smo gdje bi ih, ako bi ih ipak pronašli, pokopali, u Potravlju ili Vukovaru. I svi smo rekli – Vukovar. Tu su se na svoju želju vratili, tu im je bio dom, neka tu i počivaju".

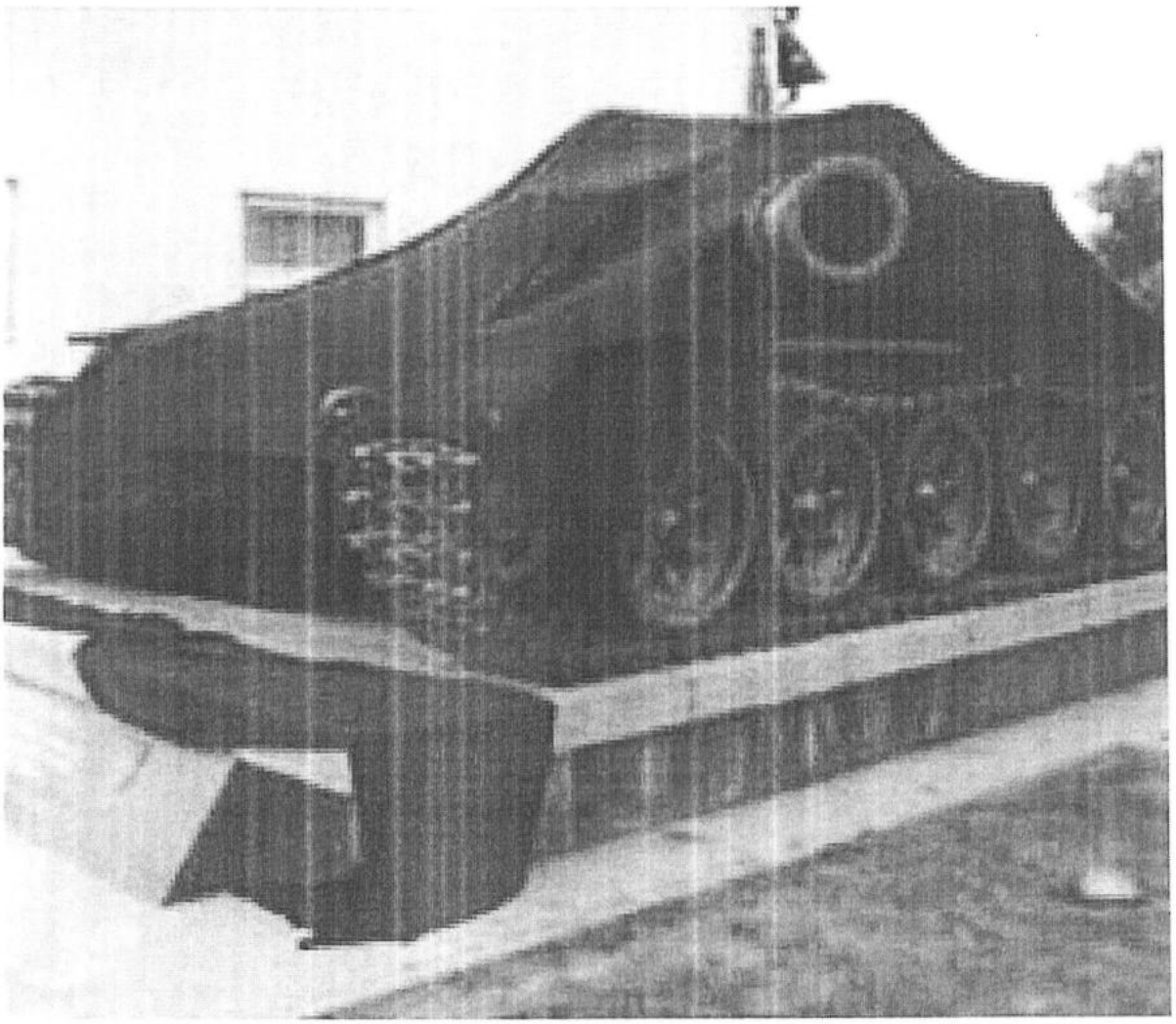
Marinko Leko, Markov susjed, prijatelj i suborac, ispričat će još jednu, do danas nepoznatu anegdotu o Marku:
"Nakon prvog šoka, postalo nam je jasno da tenkovi nisu neranjivi. Jedan od njih, onaj koji je najdublje ušao na Trpinjsku cestu, u tom trenutku, gotovo do Mjesne zajednice, osobito je naljutio Blagu Zadru. Preko motorole je galamio: 'Skinut će nam zastavu!'. U tom trenutku, Marko i ja smo taj tenk već naciljali pa smo se nasmijali. Samo mu je odgovorio: 'Neće je nitko skinuti...".
Tomislav Orešković, pripadnik Žutih mrava s Trpinjske ceste, gostujući u emisiji "Argumenti", na temu "Kako smo branili Vukovar", prisjetit će se: "Slušamo poruku na motorolu od Blage Zadre: 'Ide vam napad!' na što Marko Babić pita: 'Koliko ih ide?' i dobiva odgovor: 'Pa dosta...'. Razgovor se nastavlja, nas 20-ak čeka na punktu. Marko ponovno pita: 'Koliko ih ide?' – 'Pa ide ih dosta, možda 500!'... Mi, kada smo čuli, smrzli smo se. I pita Marko: 'Što ćemo sad?', a Blago odgovara odlučnim glasom: 'Ne smiju proći!'... I nisu prošli".
Sredinom mjeseca studenog, kada je postalo jasno kako obrana Vukovara ne može izdržati, Marko je s dijelom suboraca krenuo u proboj iz grada, po pomoć. Nažalost, za nekoliko dana obrana Vukovara je potpuno slomljena, grad je okupiran, ali Marko se kao pripadnik Vukovarske 204., a potom 5.

brigade HV-a, nastavio boriti na drugim ratištima, sve do oslobođenja Hrvatske.

Nakon časnog otpusta iz HV-e godine 1997., Marko Babić ponajviše će se baviti promicanjem vrijednosti i čuvanjem sjećanja na Domovinski rat. U suradnji s **Eduardom** i **Dominikom Galićem**, osmislio je i organizirao snimanje dokumentarnog serijala "Heroji Vukovara", a producent serijala Dominik Galić reći će kako je Marko "bio jedan od rijetkih koji je mogao okupiti vukovarske branitelje i bez njega takav serijal ne bi bilo moguće napraviti".

"Nakon koncerta **Marka Perkovića** u Maksimiru, dana 16. lipnja 2007. godine, Marko mi je prvi put rekao da se ne osjeća dobro, da je radio CT mozga te da su mu dijagnosticirali aneurizmu. Rekao mi je da je trebao ponoviti CT, ali je to zbog različitih obaveza stalno odgađao. Tjedan dana nakon toga, 23. lipnja, u Vukovaru, poslije pokopa branitelja **Gorana Jularića** čiji su posmrtni ostaci ekshumirani iz masovne grobnice na Ovčari, Marku se stanje pogoršalo.

Kako je čudno zvučao na telefon, njegov stariji brat Iko i ja smo otišli do njega i uočivši u kakvom je stanju, pozvali hitnu pomoć koja ga je prevezla u vukovarsku bolnicu. Drugo jutro, premješten je u osječku, a nakon tri dana u Zagreb, u KBC Rebro, gdje mu se stanje, nažalost, pogoršalo. Umro je 5. srpnja 2007. godine, u 42 godini života.

Sutradan, na Trpinjskoj cesti, tenk koji se nalazi ispred spomen doma, osvanuo je presvučen u crnu tkaninu. Marka nikada nisam prežalio, pred njim je bilo još toliko toga. Marko bi u jednom danu razgovarao s premijerom, ministrima, ljudima na kojekakvim ključnim položajima, a nikada za svoju korist, sve za druge. Došao bi pred caffe bar Mustang, a tamo bi ga već čekali brojni ljudi koji su čuli da dolazi u Vukovar, kako bi zatražili njegovu pomoć. I pomogao je uvijek, kome god je pomogao. Međutim, kad je imao osobni problem, sam je, kao vuk, lizao svoje rane. Jednostavno, bio je takav. I takav se jednom rađa", završit će Marin Mrđen.

Zoran Sabljić, Markov je suborac, prijatelj iz djetinjstva i školske klupe, dodat će: "Možda će netko, slušajući priče o Marku Babiću reći kako su pretjerivanje. No svaka od njih je istinita i u to nema ni najmanje sumnje, ima nas dovoljno živih svjedoka. Ali ono što je najvažnije od svega toga je - Marko Babić živi u narodu. I mladim ljudima".

**** Ovaj članak je nastao u sklopu projekta portala Direktno "Heroji Domovinskog rata", s ciljem predstavljanja pripadnika Hrvatske vojske i Ministarstva unutarnjih poslova, koji su se istaknuli junačkim djelima u obrani Republike Hrvatske tijekom Domovinskog rata i nerijetko položili i svoje živote za hrvatsku slobodu i nezavisnost. Cilj projekta je očuvanje sjećanja i vrijednosti Domovinskog rata, odnosno trajno podsjećanje na važnost borbe za hrvatsku nezavisnost te nastojanje da Domovinski rat i istaknute bitke i pojedinci ne da padnu u povijesni zaborav. Projekt je realiziran u suradnji s Ministarstvom hrvatskih branitelja Republike Hrvatske.*

3. Procjena sredstava potrebnih za provođenje Odluke, te način njihova osiguranja

Za donošenje i provedbu ovog akata nije potrebno osigurati sredstva u Proračunu Grada Sinja.

4. Tekst prijedloga Odluke s obrazloženjem

Prijedlog **Odluke o određivanju imena Gradskom stadionu u Sinju.**

5. Tekst važeće Odluke

---

6. Prilozi

- Inicijativa Udruge „Stina Pradidova" od 26.09.2022.g.
- Suglasnost obitelji Babić od 5.01.2015.g.
- Zamolba za očitovanjem obitelji Babić od 20.01.2025.

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA

GRAD SINJ

GRADSKO VIJEĆE

Klasa:
Ur.broj:
Sinj, . _____ 2025. godine

- **Prijedlog**

Na temelju članka 34. Statuta Grada Sinja („Službeni glasnik Grada Sinja" broj: 02/21), Gradsko vijeće Grada Sinja, na sjednici održanoj dana __. _____ 2025. godine, donijelo je

ODLUKU
o određivanju imena Gradskom stadionu u Sinju

I.

Ovom Odlukom određuje se ime Gradskom stadionu u Sinju.

Ime objekta iz stavka I. ove točke glasi „Sportski centar hrvatskog branitelja-general bojnika Marka Babića".

II.

Ovo Odluka stupa na snagu danom donošenja i objaviti će se u „Službenom glasniku Grada Sinja".

Gradsko vijeće Grada Sinja
Urbroj:
Sinj, __. siječanj/veljača 2025. godine

Predsjednik Gradskog vijeća:

DRAGOVOLJAČKO - BRANITELJSKA UDRUGA
" STINA PRADIDOVA " OGRANAK SINJ - CETINSKI KRAJ
LUKA 27 21230 SINJ
email: ante91smoljo@gmail.com

19.10.2022

5

- GRAD SINJ
- GRADONAČELNIK MIRO BULJ
- GRADSKO VIJEĆE GRADA SINJA
- POLITIČKE STRANKE U GRADSKOM VIJEĆU GRADA SINJA

Predmet: Obnova inicijative da Grad Sinj oda počast heroju Vukovara - pukovniku Marku Babiću

Poštovani,

temeljem pokrenute inicijative UHBDDR ogranak Sinj 19.12.2014.g. a kojoj su se kasnije pridružile HSP podružnica Sinj te braniteljsko-dragovoljačka udruga " STINA PRADIDOVA " sa zahtjevom da gradske vlasti Grada Sinja odaju počast heroju Vukovara i Trpinjske ceste pukovniku Marku Babiću dodjelom ulice, trga ili neke institucije.
Ovim putem još jednom Vam se obraćamo kao braniteljska udruga proistekla iz Domovinskog rata da konačno riješite dati prijedlog na zadovoljstvo svih nas koji smo pokrenuli ovu inicijativu.

Na žalost do sada nije bilo dobre volje od gradskih vlasti kao ni gradskog vijeća te ostaje činjenica da realizacija ni nakon 8 godina nije sprovedena u djelo. Kako nismo mi ti koji odlučuju ljubazno Vas pozivamo da umjesto obećanja koja smo do sada slušali prijeđete na djela i na taj način pokažete koliko čuvate dignitet Domovinskog rata.

Podsjećamo Vas na dopise upućene 19.12.2014.,29.01.2015.,24.06.2015.,23.09.2016.,12.09.2017.,21.05.2019. godine (u prilogu)u kojima je temeljito objašnjena sama inicijativa vezana za zamjenika 3. bojne 204. VB i i jednog od najbližih suboraca legendarnog Blage Zadre, a tiče se Marka Babića rođenog 16.02.1965.g. u Vukovaru, a koji je preminuo u Zagrebu od moždanog udara 05.07.2007.g.
Kako se radi o osobi koja je svojim junaštvom i domoljubljem dala neizmjerljiv obol obrani Hrvatske od veliko srpskog agresora, a u godini smo obilježavanja 31.obljetnice obrane herojskog Vukovara očekujemo do kraja godine realizaciju navedenog predmeta.

I dalje smatramo da su dvije opcije najbolje za samu realizaciju i to:
- da se dio ulice od semafora do prve braniteljske zgrade u Ulici Miljenka Buljana preimenuje u dati naziv
- ili da se stadion NK JUNAK preimenuje u Sportski centar vukovarskog branitelja, pukovnika Marka Babića te da mu se unutar tog kompleksa postavi i Spomen ploča iz koje će sadašnje i buduće generacije crpiti istinu o Domovinskom ratu 1991. - 1995. godine.

Očekujemo žurni odgovor i unaprijed zahvaljujemo.

Sinj, 26.09.2022.g.

DRAGOVOLJAČKO-BRANITELJSKA UDRUGA STINA PRADIDOVA OGRANAK SINJ - CETINSKI KRAJ KAŠTELA

Ante Smoljo

IVAN BABIĆ
Trpinjska cesta 233
32 010, VUKOVAR

UDRUGA HRVATSKIH BRANITELJA
DRAGOVOLJACA DOMOVINSKOG RATA
OGRANAK SINJ
Luka br.7 P.P. 21230 Sinj
N/p gosp. Ante Smoljo

PREDMET: Zamolba prema obitelji Marka Babića za dopuštenje da Grad Sinj oda počast legendarnom zapovjedniku obrane Grada Vukovara.
- daje se

Poštovani,

Na temelju vašeg dopisa od dana 19.12.2014. u kojem tražite pismenu suglasnost kako bi proveli inicijativu da Grad Sinj po mom bratu Marku Babiću nazove jednu ulicu, trg ili instituciju ovim putem dajem pisanu suglasnost u ime obitelji pok. Marka Babića za sve gore navedeno. Isto tako zahvaljujem Vam u ime obitelji Marka Babića za pokrenutu inicijativu odavanja počasti mom bratu Marku Babiću, te Vama i Vašoj Udruzi Hrvatskih branitelja dragovoljaca Domovinskog rata - ogranku Sinj stojimo na raspolaganju u koliko je potrebna bilo kakva daljnja pomoć u realizaciji gore navedene inicijative.

S poštovanjem,

dana 05.01.2015.

Ivan Babić

REPUBLIKA HRVATSKA
SPLITSKO-DALMATINSKA ŽUPANIJA
2181-8 GRAD SINJ
Primljeno 20.1.2025
Klasifikacijska oznaka Org jed.
Urudžbeni broj Prij. Vrij.

IVAN BABIĆ
TRPINJSKA CESTA 233.
32 000 VUKOVAR
email: davorbabic11@gmail.com
16. siječnja 2025. godine

GRAD SINJ
GRADONAČELNIK gosp. Miro Bulj
Gradsko vijeće Grada Sinja
Odbor za izbor imena ulica i trgova u Gradu Sinju

PREDMET: Zamolba za očitovanjem pokrenute inicijative o odavanju počasti Grada Sinja heroju Vukovara brigadnom-generalu Marku Babiću
- *dostavlja se*

Poštovani,

vezano uz inicijativu UHBDDR ogranak Sinj iz 2014. godine, a kojoj su se kasnije pridružile i HSP podružnica Sinj, Dragovoljačko-braniteljska udruga „STINA PRADIDOVA" te posebno gospodin Ante Smoljo da gradske vlasti Grada Sinja odaju počast heroju Vukovara i Trpinjske ceste brigadnom-generalu Marku Babiću dodjelom naziva ulice, trga ili institucije.

Marko Babić rođen je 16. veljače 1965. godine u Vukovaru kao najmlađi od troje djece Ive i Stipana, koji su 1958. doselili u Vukovar iz mjesta Potravlja kod Sinja. Bio je zamjenik zapovjednika 3. bojne 204. vukovarske brigade i jedan od najbližih suboraca i zamjenik legendarnog zapovjednika, general-bojnika Blage Zadre. Uništio je na Trpinjskoj cesti 14 neprijateljskih tenkova. Organizirao je iznimno uspješnu protuoklopnu borbu u zoni odgovornosti 3. bojne, posebno protuoklopne vodove "Žuti mravi" i "Pustinjski štakori". Poslije pogibije Blage Zadre, preuzeo je zapovijedanje 3. bojnom. Nakon pada Vukovara borio se na mnogim bojištima sve do konačnog oslobođenja Republike Hrvatske.

Stoga bi bila mi posebna čast kao Markovom bratu i rođenom Sinjaninu, ali također i mnogobrojnim Markovim suborcima iz Vukovara koji porijeklo vuku iz Cetinskog kraja kad bi Grad Sinj prepoznao ovu inicijativu. Ovim putem u ime obitelji pok. Marka Babića svima koji rade na realizaciji zahvaljujemo te stojimo na raspolaganju za sve ostalo potrebno da se ista realizira. Molimo naveden naslov da nas obavijesti o tijeku realizacije i poduzetim aktivnostima same realizacije na obostrano zadovoljstvo svih nas.

S poštovanjem,

Ivan Babić

Babić